

møderne. Det kan man sagtens gøre, uden at de behøver at have børnepasning. Og så er der i øvrigt også nogle mennesker, der er i stand til at få børnepasning, uden at de skal betale for det. Så vi afviser forslaget.

Men så vil jeg da gerne spørge, hvad det forslag, der tilsyneladende er indgået forlig med SF og regeringen om, udløser af kompensation til kommunerne, om man forestiller sig, at kommunerne nu kan gøre det her, men ikke skal have kompensation, eller hvad.

Tom Behnke (FP):

Fremskridtspartiet er 100 pct. enig i hvert eneste ord, hvert eneste komma i det, som hr. Lars Løkke Rasmussen fremkom med her fra talerstolen, og jeg skal derfor ikke gentage hele den meget flotte afvisning af forslaget, som hr. Lars Løkke Rasmussen kom med. Fremskridtspartiet kan heller ikke støtte forslaget.

Bruno Jerup (EL):

Men det kan vi til gengæld fra Enhedslistens side. Vi synes, at det er et udmærket forslag, som tager fat på en væsentlig problemstilling, der handler om, at folk har en reel mulighed for at deltage i det demokrati, som vi forsøger på at opbygge bl.a. omkring institutionerne og skolerne, og derfor ser vi det som en reel mulighed for at deltage, men også som et redskab til at sikre en ligestilling af forskellige forældregrupper og de to køn, når det drejer sig om at kunne deltage i de her bestyrelser.

Den diskussion, som ministeren var inde på om, hvorvidt SF med det her forslag løb åbne døre ind, er sådan set uinteressant. Altså, man er i hvert fald nødt til at gå igennem dem på en eller anden måde, hvis det skal udformes, og dem, der løber igennem åbne døre, kommer jo også ind.

Poul Nødgaard (DF):

Ja, jeg ved snart ikke, hvad jeg skal sige til det her forslag, for man kan jo godt have sympati for nogle af tankerne deri, men situationen er jo den, at vi f.eks. på skolebestyrelsesområdet har helt faste regler med hensyn til, om man kan yde vederlag også på kommunalbestyrelsesområdet. Men der er den afgørende forskel på byråds- og kommunalbestyrelsesarbejde og så arbejde i institutioner, at i langt de fleste tilfælde finder arbejde i skolebestyrelser og daginstitutioner sted om aftenen, og der kan man så sige, at en enlig forsørger kan have nogle pasningsproblemer.

Men så spørger jeg specielt SF, der har fremsat forslaget: Er der ikke nogen som helst situationer her i livet, hvor man også selv skal sørge for noget? Kunne man ikke også, hvis man sad i sådan en bestyrelse, sørge for at have et netværk selv, så man måske hjalp hinanden, et par familier, de få gange, det er jo kun få gange om året, man skal til sådan nogle møder? I skolebestyrelser er det seks, syv, otte gange om året, og i daginstitutioner er det formentlig nogenlunde det samme.

Det er så let bare at sende forslagene herind i Folketinget, og så skal man bevilge og bevilge. Jeg tror slet ikke, dette er det problem, som SF vil fremstille det til at være. Det er bare sådan et forslag, man fremsætter for over for sine vælgere at kunne sige: Er vi ikke gode? Har I set, hvad vi har gjort? Jamen jeg siger det ligeud og åbent. Jeg er sikker på, at selv mange af SF's vælgere ryster lidt på hovedet af forslaget. Der er faktisk ikke det problem i det her, som forslaget giver udtryk for.

Vi kan ikke støtte forslaget. Der er ingen grund til at holde nogen længere prædiken om det.

Anne Baastrup (SF):

Det er ikke ret lang tid siden, at vi – stort set i enighed tror jeg nok – gennemførte en kommunal styrelseslovgivning, hvor man bl.a. forøgede vederlaget og også indførte mulighed for at få børnepasning dækket. Derfor undrer det mig i og for sig, at den borgerlige del af Folketinget i den grad er ophidset over dette forslag.

Sagen er rent faktisk den, at de mennesker, der sidder i skolebestyrelserne og i institutionsbestyrelserne, har børn, og børn skal passes. Heldigvis er det ikke alle, der er enlige forsørgere, men der er enkelte mennesker, for hvem det ikke er lykkedes at fastholde et parforhold, hvori der er børn, og som gerne vil deltage i det demokratiske liv. Derfor var det selvfølgelig enormt dejligt at høre, at socialministeren sagde, at SF havde løbet en åben dør ind. Det går jeg ind for.

Jeg vil afslutte med at sige, at jeg kan se, der rent faktisk er et flertal for dette forslag. Det undrer mig, at Venstre ikke tør overlade til kommunerne selv at træffe beslutninger af denne karakter, men det er Venstres problem og ikke SF's. Jeg tvivler på, at det er en økonomisk byrde for kommunerne og en størrelsesorden, som overhovedet nogen kan få det dårligt over. Sådan er livet: Venstre tør ikke.